

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Guta Habsburská, životní data

Eliška Hofmanová

Pedagogická fakulta University Karlovy, Katedra dějin a didaktiky dějepisu

Praha 2011

Bakalářská práce Elišky Hofmanové, beroucí si za cíl zmapovat osobnost české královny Guty Habsburské, je solidním a až překvapivě zralým textem, za nímž je jasně patrný poctivý autorčin přístup k výběru i přesné definici tématu, i dostatek času a energie, který věnovala jeho zpracování. Text je přehledně a vyváženě strukturován a promyšleně rozdělen do sedmi kapitol, které, jak autorka sama předesílá v úvodu své studie, sledují danou problematiku víceméně na chronologické bázi, což je u biografii osvědčeným a plně funkčním principem. Je přitom více než sympatické, že obecné pasáže o postavení žen ve středověké společnosti, tak jak jsou obsaženy v druhé kapitole bakalářské práce, nejsou v podání Elišky Hofmanové jen nutnou nekonzistentní vsuvkou a „vycpávkou“ textu, jak tomu namnoze bývá, nýbrž že plně korespondují s náplní dalších kapitol, zabývajících se konkrétními faktografickými údaji. Mezi obecným popisem ženy – panovnice, dcery, manželky a matky, a konkrétním obrazem Guty Habsburkové – české královny, dcery římského krále Rudolfa I. Habsburského, manželky Václava II. a matky následníka trůnu tak vzniká přímá a přesvědčivá vazba. Již tato zdánlivá maličkost dosvědčuje, že defendentka o své práci kvalifikovaně a kriticky přemýšlela a dokázala své téma – které, jak si jistě byla vědoma, nenabízelo mnoho nadějí na převratné objevy – plně využít a rozvinout.

S promyšlenou koncepcí koresponduje, jak již výše uvedeno, i pečlivé zpracování, odpovídající bez nadsázky svými parametry požadavkům nikoli na bakalářský, nýbrž diplomní a v některých aspektech dokonce rigorózní úkol (srovnej nebývalou kvalitu poznámkového aparátu s citacemi v originále, rozsáhlou bibliografii apod.). Studentka přistoupila s velkou odpovědností k heuristické fázi své práce; nespokojila se množstvím nabízející se kvalitní literatury, věnující se vládě Václava II., české politice pozdního přemyslovského období a souvisejícím otázkám, a rozhodla se jít skutečně *ad fontes*. Toto její správné a oceněníhodné rozhodnutí se mnohonásobně vrátilo zejména v těch pasážích, které se věnují méně frekventovaným záležitostem (srovnej například kapitolu 6.4 Podoba Gutina

dvora a její dochované listiny), než jsou notoricky známé skutečnosti z Gutina života (sňatek, množství potomků, diplomatická a politická aktivita, předčasná smrt apod.), přinášejí však nový a rozhodně bezpečnější pohled i na tato známá fakta.

Ani interpretační úroveň bakalářské práce Elišky Hofmanové svými kvalitami nijak nezaostává: autorka fundovaně pracuje s ověřitelnými a prokazatelnými informacemi a zároveň se citlivě, přitom však s nutným odstupem, věnuje informacím jakkoli neprůkazným. Pokouší se vnést nové světlo na některé dosud nejasné události, vyhýbá se však důsledně formulaci nepodložených tezí či hypotéz. Nutno navíc ocenit a skutečně vyzdvihnout, že vzdor zadání – „ženské téma“ – nesklouzla Eliška Hofmanová ani náznakem k dnes módnímu, avšak prvoplánovému a zcela ahistorickému genderovému pojetí.

Příznivý dojem z bakalářské práce už jen korunuje ta skutečnost, že je podána navýsost kultivovaným a čtivým způsobem: text je i po této stránce na velmi vysoké úrovni, nadto je v podstatě prost pravopisných chyb, takže je dobře patrné, že i redakci a editaci věnovala studentka náležitou pozornost. Připojené rodokmeny a menší obrazová příloha jsou již opravdu jen „třešničkou na dortu“.

Závěr: Pro všechny výše vypočtené kvality navrhuji hodnotit bakalářskou práci při obhajobě stupněm „výborně“.

V Osíčku, 13. května 2011

Mgr. Gabriela Šaročová